

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У. 2582/14
27.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Радојке Маринковић и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Удружења грађана "Источна алтернатива" са седиштем у Београду, Новосадски ауто-пут бр. 62, поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, Булевар краља Александра бр. 15, ради поништаја закључка број 07-00-01768-1/2013-03 од 16.01.2014. године, у предмету информације од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 27.03.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком обуставља се поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00195/2013-03 од 02.04.2013. године, покренут по предлогу тражиоца извршења "Источна алтернатива" из Београда, Земун, Новосадски ауто-пут бр. 62 и спроведене радње поништавају.

Тужбом поднетом Управном суду дана 18.02.2014. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због неправилне примене закона и нетачно утврђеног чињеничног стања. Наводима тужбе указује да Министарство спољних послова Републике Србије није извршило налог туженог из решења од 02.04.2013. године, јер није обавестило тужиоца ко је у име Министарства донео одлуку о увођењу санкција Белорусији. Ово јер наводи из дописа од 13.06.2013. године, упућеног тужиоцу о е-mail преписци, као начину

комуницирања са органима и телима Европске уније, могу бити само делимичан одговор на питање тужиоца на који начин је Европска унија обавештена о предметној одлуци, али и даље је тужилац остао без одговора на питање ко је у име Министарства донео одлуку да се Европска унија званично обавести о придруживању Републике Србије о увођењу санкција Белорусији, због наводног кршења хуманитарног и међународног права. Сматра да се из наведеног може закључити да Министарство спољних послова није удовољило захтеву тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја, и није поступило по налогу туженог због чега тужени није могао третирати такво поступање Министарства као извршену обавезу у целини. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац, као тражилац извршења, поднео дана 13.05.2013. године, туженом органу предлог за спровођење административног извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00195/2013-03 од 02.04.2013. године. Поступајући по наведеном предлогу, тужени је донео закључак о дозволи извршења наведеног решења, број 07-00-01768/2013 од 24.05.2013. године, с обзиром да Министарство спољних послова Републике Србије није доставило доказ да је по том решењу поступило. Наведеним закључком, ставом 1. диспозитива, дозвољава се извршење решења Повереника, број 07-00-01768/2013-03 од 02.04.2013. године, које је постало извршно дана 09.04.2013. године. Ставом 2. диспозитива наведеног закључка, позива се извршеник, Министарство спољних послова Републике Србије у Београду, да решење из претходног става изврши у накнадном року од два дана од дана пријема закључка, односно да обавести тужиоца да ли поседује тражене информације, односно документе у којима су исте садржане, из којих се може сазнати ко је у име тог Министарства донео одлуку да се Европска унија званично обавести о придруживању Републике Србије о увођењу санкција Белорусији, због наводног

кршења хуманитарног и међународног права, начин на који је Европска унија обавештена о тој одлуци и да му, уколико наведене документе поседује, у истом року достави копије истих, и о томе обавести Повереника, а све под претњом новчане казне од 20.000,00 динара. Како је актом од 24.06.2013. године, Министарство спољних послова, као извршеник, обавестило туженог Повереника да је поступило по наведеном закључку о дозволи извршења од 24.05.2013. године и у прилогу доставило допис од 13.06.2013. године, упућен тужиоцу у вези са захтевом за приступ информацијама од јавног значаја, те да је тужилац поднеском од 21.06.2012. године, потврдио да је примио наведени допис извршеника од 13.06.2013. године, тужени орган је нашао да је Министарство спољних послова Републике Србије у целости извршило решење Повереника од 02.04.2013. године, на начин одређен закључком о дозволи извршења од 24.05.2013. године. Стога је тужени орган, на основу члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 28. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучио као у диспозитиву оспореног закључка.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да ће се административно извршење обуставити по службеној дужности и спроведене радње поништити ако се, између осталог, утврди да је обавеза у целини извршена, Управни суд налази да је правилно тужени орган одлучио када је у поступку, у коме није било повреда правила поступања од битног утицаја на решавање ове управне ствари, обуставио поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00195/2013-03 од 02.04.2013. године, покренут по предлогу тужиоца и поништио спроведене радње. Ово из разлога што из достављених списа, решења Повереника од 02.04.2013. године и закључка о дозволи извршења тог решења од 24.05.2013. године, произлази да је Министарство спољних послова Републике Србије, поступило по наведеном решењу Повереника од 02.04.2013. године, тиме што је тражиоцу извршења доставило допис од 13.06.2013. године, који се налази у достављеним списима, а којим га је обавестило о траженој информацији. Стога је, по оцени суда тужени орган у конкретном случају правилно поступио када је оспореним закључком обуставио поступак извршења применом члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, у вези са чланом 28. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којим је, између осталог, прописано да административно извршење решења Повереника спроводи Повереник принудом (принудном мером, односно новчаном казном), у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, .

Суд је ценио наводе тужбе, па налази да они, имајући у виду предмет овог управног спора и изнето чињенично и правно стање ове управне ствари, нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.03.2014. године, 15 У. 2582/14

Записничар
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Цакула,с.р.

ОИ